

474

רשומות

קובץ התקנות

23 בספטמבר 1954

474

כ"ה באלול תשי"ד

עמוד	
1360	תקנות העברת קרקעות (אגרות) (תיקון מס' 4), תשי"ד-1954
1360	תקנות בתי הדואר (שירות טלפון), תשי"ד-1954
1364	תקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון) (תיקון מס' 3), תשי"ד-1954
1368	צו ייסוד בתי המשפט (תיקון), תשי"ד-1954
1368	צו הפיקוח על המזונות (הקצאת מנות) (תיקון מס' 6), תשי"ד-1954
1369	צו ההגנה (ייצור חמרי כביסה, רחצה וניקוי), תשי"ד-1954
1370	צו ההגנה (סוכנויות נסיעות וסוכנויות תיירות), תשי"ד-1954
1372	צו הקנייה מס' 580
	מדור לשלטון מקומי
1373	חוק עזר לאבן יהודה (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ד-1954
1373	חוק עזר לבית יצחק (סלילת רחובות), תשי"ד-1954
1374	חוק עזר לגזר (פיקוח על כלבים), תשי"ד-1954
1375	חוק עזר לגן רוה (פיקוח על כלבים), תשי"ד-1954
1376	חוק עזר להרצליה (רחצה על שפת־הים), תשי"ד-1954
1379	חוק עזר לחבל מעון (שימור רחובות), תשי"ד-1954
1380	חוק עזר לחוף אשקלון (רחצה על שפת־הים), תשי"ד-1954
1381	חוק עזר לחוף אשקלון (רשיונות לאופניים), תשי"ד-1954
1382	חוק עזר למוזכרת בתיה (מס עסקים מקומי), תשי"ד-1954
1383	חוק עזר למוזכרת בתיה (רשיונות לאופניים), תשי"ד-1954
1384	חוק עזר לעוספיה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ד-1954
1385	חוק עזר לקרית מוצקין (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ד-1954
1386	חוק עזר לקרית עמל (מניעת מפגעים), תשי"ד-1954
1388	החלטת המועצה המקומית בית דגן בדבר קנס פיגורים
1388	החלטת המועצה האזורית גן רוה בדבר קנס פיגורים

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר אגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות העברת קרקעות (אגרות), 1939³ (להלן — התקנות המקוריות) —
(1) בתקנת משנה (1), בכותרת, במקום „מכירה, מתנה או מורשה“ יבוא „מכירה או מתנה“;
(2) בתקנת משנה (8), אחרי פסקה (VI), תיווסף פסקה זו:
„(VII) הוראות תקנת משנה זו יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין על רישום ירושה בין על פי דין ובין על פי צוואה“.

2. עסקאות שחלה עליהן תקנה 3 (8) כפי שתוקנה בתקנות אלה ושולמה לגביהן לפי תקנה 3 (1) לתקנות המקוריות אגרה בין י"ד בטבת תשי"ג (1 בינואר 1953) ובין יום פרסום תקנות אלה ברשומות (להלן — יום הפרסום), רשאי המנהל לפי בקשה שתוגש לו תוך שני חדשים מיום הפרסום, ולפי שיקול דעתו, להעריך מחדש את האגרה בהתאם לתקנה 3 (8) האמורה ולהחזיר למשלם את ההפרש שבין האגרה ששולמה ובין האגרה שהיה צריך לשלמה בהתאם לתקנה 3 (8) האמורה.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העברת קרקעות (אגרות) (תיקון מס' 4) תשי"ד—1954“.

ט' באלול תשי"ד (7 בספטמבר 1954)
(חמ"ט) 9/קא/1

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 855.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 972, עמ' 1247; ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1437, עמ' 138; ק"ת 430, תשי"ד, עמ' 504.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר שירות טלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 58 לפקודת בתי הדואר¹, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: פרשנות

1. „שירות טלפון“ — השירות הניתן לגבי טלפון ע"י משרד הדואר;
„מנוי“ — אדם שסופק לו שירות טלפון;
„מרכז“ — מרכז טלפונים של משרד הדואר;
„טלפון“ — קו ממרכז לבית מנוי, וקווי הסתעפות ושאר מכשירים, אביזרים וחומרים הדרושים להספקת שירות טלפון וכולל טלגרף;

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155.

- „בית מנוי“ — כל מקום המוחזק בידי מנוי שהותקן בו טלפון ;
- „מנהל“ — המנהל הכללי של משרד הדואר או אדם שהוסמך על ידיו ;
- „מאושר“ — מאושר בחתימת ידו של פקיד מוסמך של משרד הדואר ;
- „דמי שימוש“ — הסכום שמנוי משלם בעד הרשות להחזיק טלפון ;
- „שיחה מקומית“ — שיחה בין שני מקומות בהם הותקנו טלפונים המחוברים ישירות לאותו מרכז או למרכזים שונים ובלבד שהמרחק האווירי בין המרכזים אינו גדול מחמישה קילומטרים ;
- „שיחה בינעירונית“ — שיחה בין שני מקומות בהם הותקנו טלפונים המחוברים למרכזים שונים והמרחק האווירי בין מרכזים אלה גדול מחמישה קילומטרים ;
- „המרחק האווירי בין מרכזים“ — מרחק בין שתי נקודות שהמנהל יקבע אותן ;
- „ניתוק טלפון“ — הפסקה זמנית של שירות טלפון למנוי מסויים עם הסרת מכשיר הטלפון או בלעדי הסרתו ;
- „הפסקת השירות“ — הפסקה מוחלטת של שירות הטלפון למנוי מסויים.

פרק שני : חובות המנוי

2. הרוצה לקבל שירות טלפון יגיש בקשה למנהל בטופס שיקבע המנהל ; נענה המנהל לבקשה, יתקין טלפון בבית המנוי.
3. לא ישכיר מנוי, ולא יעביר מרשותו באופן אחר, כל זכות שיש לו בטלפון אלא בהסכמת המנהל בכתב; אך מותר לו להרשות לאחרים להשתמש מדי פעם בפעם בטלפון שלו.
4. המנוי ישלם את האגרות שהמנהל קבע בעד התקנת טלפון והשימוש בו ובעד שירותים אחרים, לרבות דמי העתקה, וכן את התשלומים שנקבעו בעד כל שיחות למיניהן.
5. (א) לא יקלקל מנוי את הטלפון שבביתו, לא ישנהו ולא יעתיקו, לא ימחק סימנים, מלים או מספרים שעליו, ולא יחבר את הטלפון שבביתו לטלפון אחר ולא ירשה לאחר לעשות את הפעולות האלה.
- (ב) מנוי שעבר על הוראה מהוראות תקנת משנה (א), חייב לשלם למנהל לפי דרישתו את כל ההוצאות והנזקים המאושרים שנגרמו על ידי עבירה כאמור.
6. (א) לא יפריע מנוי להנהלתו ולפעולתו היעילה והמהירה של שירות הטלפון.
- (ב) השתמש המנוי בטלפון שלו באופן העלול, לדעתו של המנהל, לפגוע בטלפון של מנוי אחר או בפעולתו היעילה של שירות הטלפון, רשאי המנהל לנתק את הטלפון של המנוי ללא הודעה מוקדמת וכן להפסיק לו את השירות, לאחר שימסור למנוי הודעה על כך בכתב.
7. מנוי ישלם למנהל, לפי דרישתו, את ההוצאות המאושרות על תיקון כל חלק מהטלפון שבביתו, חידושו או החלפתו, שנגרמו בין בפשיעתו של המנוי ובין שלא בפשיעתו, למעט הוצאות שנגרמו על ידי עובדי משרד הדואר עקב מילוי תפקידם.

פרק שלישי : זכויות וחובות המנהל

8. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל בית מנוי כדי להתקין טלפון, לבדוק, לתקן, לנתק, להסירו או לשוב ולחברו.
- (ב) כל מנוי יאפשר למנהל את הגישה לביתו ולכל מקום הנתון לפיקוחו.
- (ג) לא יאפשר מנוי גישה כאמור, רשאי המנהל לדרוש ממנו בכתב לעשות זאת ואם לא נענה לדרישה תוך 8 ימים מיום מסירתה, רשאי המנהל לאחר הודעה בכתב למנוי לנתק את הטלפון עד שתינתן הגישה האמורה וכן להפסיק את השירות.
9. (א) המנהל יחזיק את הטלפון במצב תקין.
- (ב) המנהל לא ישא באחריות לכל נזק שנגרם לטלפון על ידי זרם חשמלי שהועבר לבית המנוי באמצעות הטלפון ושמקורו אינו בפיקוחו של המנהל. אין הוראה זו משחררת את המנהל מהחובה לנקוט באמצעי זהירות הדרושים כדי למנוע נזק כאמור.
- (ג) המנהל לא ישא באחריות לכל נזק שנגרם למנוי בגלל הפסקת הקשר הטלפוני.
- (ד) המנהל לא ישא באחריות לכל נזק שנגרם למנוי על ידי השמטת פרטים הנוגעים לטלפון שלו בספר הטלפון, או על ידי טעות בהדפסת פרטים אלה.
10. (א) המנהל רשאי בכל עת לנתק טלפון מהמרכז שאליו הוא מחובר ולחברו למרכז אחר וכן לשנות את מספר הטלפון שנתייחד למנוי או את שם המרכז שאליו מחובר הטלפון.
- (ב) המנהל רשאי לחבר לטלפון אחד מספר מנויים.
11. (א) המנהל רשאי, לפי בקשתו של המנוי ועל חשבונו, לבצע שינויים בטלפון, לרבות שינויים בחוטים, במידה שהם נמצאים בתחום הבנין בו מותקן הטלפון וכן להעתיק את הטלפון לבנין אחר ; האגרה שנקבעה בעד שינוי או העתקה כאמור או, אם לא נקבעה כל אגרה בעד שירותים אלה, הוצאות המאושרות הכרוכות בהם, ישולמו על ידי המנוי לפי דרישת המנהל.
- (ב) המנהל רשאי לעשות בכל עת על חשבונו ללא בקשה מאת מנוי כל שינוי בטלפון אם הוא מוצא ששינוי זה רצוי לטובת שירות הטלפון.
- (ג) לצורך השינוי האמור רשאי המנהל להשתמש בכל מעגל או קו שהמנוי משתמש בהם והגורר טרנסמיסיה של זרם חשמלי בתדירויות שונות מאלה שבהן מועבר הורם דרך המעגל או הקו של המנוי.
12. (א) פינה מנוי את ביתו, רשאי המנהל לנתק את הטלפון, הותקן הטלפון מחדש, חייב המנוי לשלם את דמי ההתקנה לפי דרישת המנהל.
- (ב) נותק הטלפון כאמור בתקנת משנה (א), חייב המנוי למלא אחרי הוראות תקנות אלה כל זמן שהשירות לא הופסק.

פרק רביעי : תנאי השירות

13. (א) כל התשלומים שמנוי חייב לשלם למנהל לפי דרישתו, לרבות אגרת התקנה, יסולקו תוך ארבעה עשר יום מתאריך משלוח החשבון.
- (ב) דמי השימוש ישולמו מראש בתשלומים רבע-שנתיים של שנת הכספים, אולם התשלום הראשון של דמי השימוש לתקופה של שלושה חדשים ישולם עם קבלת הסכמת המנהל לבקשה שהוגשה כאמור בתקנה 2. נמשכת תקופת שלושת החדשים לאחר תום רבע-

שנה של שנת הכספים מיום בו הותקן טלפון, יראו חלק מדמי השימוש ששולמו כאמור כתשלום על החשבון השני של דמי השימוש הרבע שנתיים.

14. חשבון או הודעה, פרט להודעה בדבר הפסקת השירות, יראו אותם כאילו נמסרו כהלכה אם השאירום בכתובת כפי שצוינה בבקשתו של המנוי, למתן שירות טלפון או בהודעה שניתנה לאחר מכן. הודעה בדבר הפסקת שירות הטלפון, יראו אותה כאילו נמסרה כהלכה אם נשלחה בדואר במכתב רשום למנוי לפי הכתובת האמורה.
15. הטלפון יעמוד לשימושו של המנוי במשך השעות שהמנהל יקבען.
16. לא ישתמש מנוי בטלפון לשם ניהול עסק של קבלת ידיעות או הודעות, מסירתן או כיוצא באלה אלא בהסכמת המנהל בכתב ובהתאם לתנאי ההסכמה.
17. (א) עלה מספר השיחות המכוונות לטלפון מסויים שנדרשו ולא הושלמו בין השעות 8 ו-18 במשך ששה ימים רצופים על 25 אחוז ממספר הכולל של השיחות לאותו טלפון מהסיבה שהטלפון היה תפוס, רשאי המנהל לדרוש מהמנוי בהודעה בכתב שיבקש טלפונים נוספים במספר שהם דרושים, לדעת המנהל, כדי לספק את צרכי הקשר הטלפוני למנוי.
- (ב) לא מילא מנוי אחרי דרישה כאמור בתקנת משנה (א) תוך חודש ימים מיום תאריך משלוח ההודעה, רשאי המנהל להפסיק לו את שירות הטלפון.
18. המנהל רשאי להפסיק כל שיחה בינעירונית בתום שלוש דקות מזמן ההתחלה, שיחה בין שני מנויים בישראל לשם השלמת שיחה בינלאומית בכל עת, וכן בהסכמת המנוי המזמין והמנוי המוזמן שיחה מקומית לשם השלמת שיחה בינעירונית; אולם המנוי המזמין שלא הסכים להפסקת שיחה מקומית חייב בתשלום האגרה בעד השיחה הבינעירונית כאילו הושלמה.
19. שיחה המתנהלת בין שני מקומות בהם מותקנים טלפונים המחוברים למרכזים שונים, רשאי המנהל לחשב אותה בתור שיחה מקומית אחת או שיחות מקומיות אחדות.
20. מנוי אינו רשאי לדרוש שהמנהל ימנע ניהול שיחות בינעירוניות מהטלפון שלו.

פרק חמישי: גמר השירות

21. המנוי רשאי עם תום השנה הראשונה לאחר התקנת הטלפון לדרוש את הפסקת שירות הטלפון על ידי הודעה בכתב למנהל ושירות זה יראו אותו כמופסק מיום תום חודש ימים לאחר מסירת ההודעה האמורה למנהל.
22. הופסק שירות הטלפון, חייב המנוי להחזיר למנהל את הטלפון במצב שהיה בזמן התקנתו, פרט לבלאי רגיל והמנהל יסיר את הטלפון תוך 6 חדשים מיום הפסקת השירות ולא יהיה המנוי רשאי לתבוע פיצויים בקשר לכך.
23. (א) המנהל רשאי לנתק את הטלפון ללא הודעה מוקדמת וכן להפסיק את שירות הטלפון לאחר שניתנה למנוי הודעה בכתב על כך, אם המנוי:
- (1) לא שילם את דמי השימוש או את התשלומים האחרים שהוא חייב בהם;
  - (2) הוא גוף מאוגד שחדל מלהתקיים;
  - (3) אינו ממלא אחרי הוראות תקנות אלה.
- (ב) הופסק שירות הטלפון לפי הוראות תקנת משנה (א), חייב המנוי לשלם — נוסף על כלי תשלום שהוא חייב בהתאם לתקנות אלה עד תאריך הפסקת השירות — סכום

שהוגה; שווה לדמי שימוש בעד חודש אחד מיום מסירת ההודעה מאת המנהל או, אם ניתנה ההודעה תוך השנה הראשונה לאחר התקנת הטלפון, סכום שהוא שווה לדמי השימוש מיום הפסקת השירות עד סוף השנה הראשונה לאחר התקנת הטלפון ובלבד שסכום זה לא יהיה פחות מדמי השימוש עבור חודש אחד כאמור. הסכומים האמורים ייקבעו בהתאם לתעריף שהוא בתוקף ביום הפסקת השירות וכל סכום ששולם על ידי המנוי מראש על חשבון דמי שימוש לתקופות האמורות ינוכה לזכותו.

פרק ששי: הוראות שונות

24. אישור שניתן בהתאם לתקנות אלה ישמש ראייה לכאורה לגבי העניינים שאושרו בו. אישור
25. קשר חוזי בין המנהל לבין אדם אחר אינו נוצר על ידי מעשה שנעשה בהתאם לתקנות אלה או על ידי דרישה למתן שירות שתנאיו נקבעו בתקנות אלה או בתקנות אחרות שהותקנו על פי פקודת בתי הדואר. קשר חוזי
26. אדם שחתם על חוזה לשירות טלפון בהתאם לתקנות הטלגרף (חוזים לשירות טלפון), 1943¹, יראו אותו כאילו הגיש בקשה כאמור בתקנה 2 שהמנהל נענה לה. הוראות סעבר
27. תקנות הטלגרף (חוזים לשירות טלפון), 1943 — בטלות. ביטול
28. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בתי הדואר (שירות טלפון), תשי"ד—1954". השם

ח. בן-מנחם

המנהל הכללי של משרד הדואר

¹ באלול תשי"ד (8 בספטמבר 1954)

(חמ"ב 15/בד/3)

אני מסכים.

יוסף בורג

שר הדואר

¹ ע"ר 1943, חוס"ב 2 מס' 1285, עמ' 587.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריף של שירותי דואר וטלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת א' לתקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון), תשי"א—1951² (להלן — התקנות), אחרי "העברת תא דואר לבית דואר אחר או שינוי בשם השוכר" יוסף "למעט שינוי מלועזית לעברית". תיקון תוספת א'

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155.

² ק"ת 198, תשי"א, עמ' 1528; ק"ת 415, תשי"ד, עמ' 300.

(1) במקום הקטע שמתחת לכותרת "התקנה" יבוא קטע זה:

הש"ס פר' ל"ו	ה ש י ר ו ת
200.000	קו מרכזי ישיר
	קו מרכזי ישיר משותף לשני מנויים או יותר (התשלום לכל מנוי)
200.000	קו עזר מחובר למרכזת פרטית
200.000	קו להספקת כוח בשביל צלצול
200.000	קו טלפרינטר (בתוך העיר)
54.000	מכשיר טלפרינטר (מלבד הקו)
200.000	קו שידור חיצוני, קו פרטי חיצוני או קו מקשר חיצוני
20.000	קו שידור פנימי, קו פרטי פנימי או קו מקשר פנימי
20.000	שלוחה פנימית
50.000	שלוחה פנימית, שיטת "אינטרקום"
15.000	תקע עם שני שקעים (חיבורי קיר)
7.500	כל שקע נוסף
9.000	פעמון נוסף חיצוני (רק עד מרחק של 50 מטר)
6.000	פעמון נוסף פנימי
3.000	אפרכסת נוספת
3.000	אפרכסת ראש, יחידה או כפולה
36.000	מכשיר להספקת כוח בשביל צלצול
3.000	מתג מפסיק
45.000	מערכת אזעקה עם נקודה אחת (מלבד הקו החיצוני)
9.000	כל נקודה נוספת
200.000	קו חיצוני למערכת אזעקה
6.000	התקנתו או הסרתו של מתג סודי בשלוחה פנימית
30.000	מכשיר מיוחד למנוי ששמיעתו לקויה
40.000	שלוחה פנימית מצוידת במכשיר פיקוח במרכזת "אלביס"
18.000	מיתקן אור לאיתות
12.000	מיתקן לגילוי זהותו של מנוי מטריד
תשלום מיוחד	מרכזת פרטית אוטומטית
	שלוחה חיצונית העוברת בתחום שטח המוחזק בידי המנוי במרחק אוירי —
50.000	עד 100 מטר
100.000	למעלה מ-100 מטר עד 250 מטר
200.000	למעלה מ-250 מטר
	שלוחה חיצונית העוברת בתחום שטח שאינו מוחזק בידי המנוי במרחק אוירי —
100.000	עד 100 מטר
"200.000"	למעלה מ-100 מטר

(2) במקום הקטע שמתחת לכותרת "שכירות" יבוא קטע זה :

המחיר לרבע שנה)
תשלום
פ"י 5"

ה ש י ר ו ת

18.000	קו מרכזי ישיר בתחום 5 ק"מ בקו אוירי ממרכז הטלפונים, כולל 366 שיחות מקומיות ללא תשלום במשך השנה הראשונה לאחר ההתקנה מרחק נוסף —
3.000	עד 1000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-6 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
13.500	קו מרכזי ישיר משותף לשני מנויים או יותר, בתחום 5 ק"מ בקו אוירי ממרכז הטלפונים, כולל 366 שיחות מקומיות ללא תשלום במשך השנה הראשונה לאחר ההתקנה — התשלום לכל מנוי מרחק נוסף —
2.250	עד 1000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם — התשלום לכל מנוי
1.125	למעלה מ-6 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם — התשלום לכל מנוי
13.000	קו טלפרינטר (בתוך העיר) בתחום ק"מ אחד בקו אוירי מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
19.000	קו פרטי חיצוני בין שני בניינים שונים בתחום ק"מ אחד בקו אוירי מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
13.000	קו חיצוני לשידור בתחום ק"מ אחד בקו אוירי מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
13.000	קו להספקת כוח בשביל צלצול בתחום ק"מ אחד בקו אוירי מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
13.000	קו מקשר חיצוני בין שתי מרכזות פרטיות בתחום ק"מ אחד בקו אוירי מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
13.000	קו חיצוני למערכת אועקה בתחום ק"מ אחד בקו אוירי מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם

(המחיר לרבע שנה)
תשלום
פר' 5"

ה ש י ר ו ת

1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
24.000	מערכת אזעקה עם נקודה אחת
1.500	כל נקודה נוספת
5.000	קו שידור פנימי או קו מקשר פנימי בתחום 100 מטר
—900	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
11.000	קו פרטי פנימי בתחום 100 מטר
—900	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
7.500	קו טלגרף או טלפרינטר פרטי בינעירוני — כל ק"מ בקו אוריי
"15.000	קו בינעירוני פרטי לשיחות — כל ק"מ בקו אוריי

(3) במקום הקטע שמתחת לכותרת "שלוחות חיצוניות" יבוא קטע זה:

(המחיר לרבע שנה)
תשלום
פר' 5"

ה ש י ר ו ת

18.000	שלוחה חיצונית רגילה או שלוחה חיצונית מקבילה בתחום ק"מ אחד בקו אוריי מהטלפון הראשי, שיטת "אינטרקום"
	מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
	שלוחה חיצונית רגילה או שלוחה חיצונית מקבילה העוברת בשטח המוחזק בידי המנוי
9.000	בתחום — עד 100 מטר בקו אוריי מהטלפון הראשי
	למעלה מ-100 מטר בקו אוריי עד 1000 מטר בקו אוריי מהטלפון הראשי
18.000	מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם
	שלוחה חיצונית רגילה או שלוחה חיצונית מקבילה העוברת בשטח שאינו מוחזק בידי המנוי בתחום ק"מ אחד בקו אוריי מהטלפון הראשי
18.000	מרחק נוסף —
1.800	עד 5 ק"מ — כל 500 מטר או חלק מהם
"1.500	למעלה מ-5 ק"מ — כל 1000 מטר או חלק מהם

(4) בקטע שמתחת לכותרת "מרכזות פרטיות אוטומטיות", בסופו יווסף "שלוחה פנימית מחוברת למרכזות "אלביס" פנימית — 7.500".

(5) בקטע שמתחת לכותרת "שונות" אחרי "ספר טלפון לכל קו ישיר" יבוא "ולכל שלוחה חיצונית".

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון) (תיקון מס' 3), תשי"ד—1954".

י' באלול תשי"ד (8 בספטמבר 1954)
(חמ"ט) (15) כר/1/63

ת. בן-מנחם
המנהל הכללי של משרד הדואר

צו בדבר בתי דין שבטיים

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 45 לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי החוק, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 5

1. בסעיף 5 לצו ייסוד בתי המשפט, 1939^א —

- (1) בסעיף קטן (1), במקום "מושל מחוז עזה" יבוא "הממונה על מחוז הדרום";
  - (2) במקום סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה:
- "(2) השיכים יתמנו על ידי שר המשפטים לפי הצעת הממונה על מחוז הדרום";
- (3) סעיפים קטנים (3) ו-(4) — בטלים.

השם

2. לצו זה ייקרא "צו ייסוד בתי המשפט (תיקון), תשי"ד—1954".

ו' באייר תשי"ד (9 במאי 1954)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 973, עמ' 1264.

פקודת הפיקוח על המזונות, 1942

צו בדבר הקצאת מנות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הפיקוח על המזונות, 1942, אני מצווה לאמור:

תיקון תוספת

1. בתוספת הראשונה לצו הפיקוח על המזונות (הקצאת מנות), תשי"ג—1953² —

- (1) במקום הפרט 14 יבוא פרט זה:
- "14. קמח חיטה, קמח שיפון, קמח שעורה";

¹ ע"ר 1942, תוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.
² ק"ת 377, תשי"ג, עמ' 1264.

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על המזונות (הקצאת מנות) (תיקון מס' 6), תשי"ד—1954“. השם
ה' באלול תשי"ד (3 בספטמבר 1954)
(חמ"מ(16)מ/1)

א ב י נ ע ם ה ל ו י
המפקח על המזונות

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר ייצור חמרי כביסה, רחצה וניקוי

בתוקף סמכותי לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944, אני מצווה לאמור :

הגדרות

1. בצו זה —

„חומר כביסה, רחצה וניקוי“ — סבון כביסה, סבון רחצה (תמרוקים), סבון רפואי, סבון טכסטיל, שביבי סבון, אבקת סבון, ממרח סבון, סבון נוזל המכיל סבון, סבון נוזל סינתטי, סבון המכיל חמר, סבון המכיל חפל, אבקת כביסה המכילה סבון, אבקת כביסה סינתטית המכילה דטרגנט סינתטי, אבקה לניקוי כלים ורצפות, בין שאבקה זו מכילה סבון ובין שמכילה חמרים אחרים, וכל מוצר המיוצר לצרכי כביסה, רחצה וניקוי או אשר עשוי לשמש לצרכים אלה, בין שמוצר זה מכיל סבון או חומר סינתטי, ובין שאינו מכיל סבון או חומר סינתטי ;
„יצרן“ — אדם העוסק באחד מאלה —

(1) בייצורו של חומר כביסה, רחצה וניקוי ;

(2) בעבודה מן העבודות הדרושות לתהליך ייצורו או לשם שינוי צורתו, טיבו או איכותו ;

(3) באריזתו במיכל ;

„הרשות המפקחת“ — הרשות המפקחת בחטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה.

הסדרת הייצור

2. לא ייצר אדם חומר כביסה, רחצה וניקוי אלא לפי רשיון בכתב מאת הרשות המפקחת, מחמרי הגלם שהוקצבו לו על ידיה ובהתאם להוראותיה.

שימוש בחמרי גלם

3. לא ישתמש אדם בחמרי גלם שהוקצבו לו לייצור חומר כביסה, רחצה וניקוי על ידי הרשות המפקחת, אלא לייצורו בלבד.

הוראות מעבר

4. אדם שניתן לו רשיון לייצור חומר כביסה, רחצה וניקוי, מאת הרשות המפקחת לפני פרסום צו זה ברשומות, יראו אותו כאלו ניתן לו רשיון לפי צו זה.

תחולה

5. צו זה אינו בא למעט מכוחו של דין אחר.

ביטול

6. צו ההגנה (חומר כביסה, רחצה וניקוי) (ייצור וסחר), תשי"ב—1952, שפורסם בעתון נים „דבר“ ו„חרות“ ביום ו' בניסן תשי"ב (1 באפריל 1952) — בטל.

השם

7. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (ייצור חמרי כביסה, רחצה וניקוי), תשי"ד—1954“.

י' באלול תשי"ד (8 בספטמבר 1954)

א ב י נ ע ם ה ל ו י
רשות מפקחת

(חמ"מ(16)מ/35)

¹ ע"ר 1044, תוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.

תקנות ההגנה, 1939

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר סוכנויות נסיעות וסוכנויות לתיירות

בתוקף סמכותי לפי תקנה 46 לתקנות ההגנה, 1939¹, ותקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944², אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הנדרות

„מנהל“ — מנהל מרכז התיירות שבמשרד המסחר והתעשייה;

„שירות“ — אחת הפעולות שלהלן כשהן נעשות בשביל אחרים:

- (1) רכישת כרטיסי נסיעה לחוץ לארץ;
- (2) השגת אשרת כניסה למדינה זרה או הארכתה;
- (3) השגת אשרת חוזר או הארכתה;
- (4) השגת היתר יציאה מישראל;
- (5) השגת דרכון או תעודת מעבר;
- (6) פעולה אחרת הקשורה במישרין עם אחת הפעולות המפורטות בפסקאות (1) עד (5);
- (7) ארגון סיורי תיירים;
- (8) הזמנת שירותים בבתי מלון ובבתי אוכל;
- (9) רכישת כרטיסי נסיעה לנסיעה בישראל;
- (10) השגת אשרת כניסה לישראל או הארכתה;
- (11) השגת רשיון לישיבה בישראל או הארכתו;
- (12) פעולה אחרת הקשורה במישרין עם אחת הפעולות המפורטות בפסקאות (7) עד (11);

„סוכן נסיעות“ — אדם שעסקו או חלק מעסקו לתת אחד השירותים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) שבהגדרת שירות;

„סוכן תיירות“ — אדם שעסקו או חלק מעסקו לתת אחד השירותים המפורטים בפסקאות (7) עד (12) שבהגדרת שירות;

„תייר“ — אדם שניתנו לו אשרה ורשיון לישיבת מעבר, או לישיבת ביקור, או לישיבת ארעי בהתאם לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952³, לרבות אדם המשתתף בסיור מאורגן;

„אשרת חוזר“ — כאמור בסעיף 5 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952;

„היתר יציאה“ — כאמור בתקנות שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ), תש"ח—1948⁴;

„דרכון“ ו-„תעודת מעבר“ — כמשמעותם בחוק הדרכונים, תשי"ב—1952⁵;

„רשיון ישיבה“ — כל מסמך המקנה או המעיד על זכות לישיבת מעבר, או לישיבת ביקור, או לישיבת ארעי, או לישיבת קבע כאמור בסעיף 2 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952;

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 914, עמ' 548.

² ע"ר 1944, תוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.

³ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

⁴ ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 33, עמ' 45.

⁵ ס"ח 102, תשי"ב, עמ' 260.

- „בית מלון“ — כמשמעותו בצו ההגנה (בתי מלון), תשי״ד—1953¹ ;
 „בית אוכל“ — כמשמעותו בצו ההגנה (בית אוכל) (מס' 2), תשי״ד—1954² ;
 „רשיון“ — רשיון לסוכנות נסיעות או לסוכנות תיירות שניתן לפי צו זה ;
 „מומחה“ — אחד מאלה :

- (1) אדם שיש לו תעודת השתלמות בשירותים שהמנהל קבעם בכתב לשם כך ;
 (2) אדם שהתמחה כסוכן נסיעות או כסוכן תיירות בתקופה המספיקה לדעת המנהל, כדי להקנות לו מומחיות בעסק זה ;
 (3) אדם שעמד בבחינות שתכניתן, זמניהן ותנאיהן נקבעו על ידי המנהל, בהוראה מיוחדת או כללית.

2. כל שירות כמשמעותו בצו זה מוכרז כשירות בר־פיקוח.

3. (א) לא יעסוק אדם כסוכן נסיעות אלא לפי רשיון לסוכנות נסיעות מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון.
 (ב) לא יעסוק אדם כסוכן תיירות אלא לפי רשיון לסוכנות תיירות מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון.

4. (א) בקשה לרשיון תוגש למנהל.
 (ב) מבקש רשיון חייב להמציא למנהל :
 (1) הוכחה שהוא מומחה ;
 (2) הוכחה שהוא תושב ישראל ;
 (3) תעודת יושר מאת משטרת ישראל ;
 (4) הוכחה שהוא בעל אמצעים כספיים המספיקים, לדעת המנהל, להנהלת עסקו כסוכן נסיעות או כסוכן תיירות ;
 (5) הוכחה שמקום עסקו מתאים למטרתו ;
 (6) כל הוכחה אחרת שידרוש המנהל.

- (ג) היה מבקש הרשיון שותפות, חברה או אגודה שיתופית, לא יינתן הרשיון אלא אם מילא אחד השותפים של אותה שותפות, אחד המנהלים של אותה חברה או אחד מחברי הוועד של אותה אגודה שיתופית, אחרי הוראות סעיף קטן (ב) (1) ו־(2).
 (ד) מי שניתן לו לפני פרסום צו זה ברשומות רשיון לעסוק כסוכן נסיעות או כסוכן תיירות לפי צו ההגנה (סוכנויות נסיעות וסוכנויות תיירות), תשי״ג—1953³, רואים אותו כאילו קיבל רשיון לפי צו זה.

5. (א) המנהל רשאי ליתן רשיון, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם וכן להפסיק את תקפו לתקופה מסוימת, והוא רשאי לבטלו לחלוטין או לסרב לתתו לאדם, שלפי דעתו, אינו ראוי לשמש כסוכן נסיעות או כסוכן תיירות.

(ב) רשיון שבוטל בהתאם לסעיף קטן (א), חייב בעלו למסרו מיד למנהל.

6. לא יכלול סוכן נסיעות או סוכן תיירות בשם עסקו את המלים „ממשלתית“, „לאומית“, „ישראלית“, „עירונית“ או מלה אחרת שאפשר לפרשה כאילו עסקו נתון לחסותה של ממשלת ישראל, של משרד ממשרדיה, של מחלקה ממחלקותיה, או של רשות מקומית, אלא לפי הרשאה בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההרשאה.

¹ ק"ת 404, תשי״ד, עמ' 178.
² ק"ת 416, תשי״ד, עמ' 318.
³ ק"ת 857, תשי״ג, עמ' 979.

שירות
בר־פיקוח

רשיון סוכן

בקשה לרשיון

מתן רשיון
וביטולו

שם העסק

- מקום העסק
7. (א) לא ינהל סוכן נסיעות או סוכן תיירות את עסקו אלא במקום שנקבע ברשיון.
(ב) לא יעביר סוכן נסיעות או סוכן תיירות את עסקו ממקום שנקבע ברשיון למקום אחר, אלא לפי הרשאה בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההרשאה.
- ניהול עסקים
אחרים
8. במקום שבו סוכן נסיעות או סוכן תיירות מנהל את עסקו לא יעסוק, ולא ירשה לאחר לעסוק, בכל עסק אחר שאינו קשור בעסקו, אלא לפי הרשאה בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההרשאה.
- מסירת יריעות
9. (א) המנהל רשאי לדרוש מאת סוכן נסיעות או סוכן תיירות למסור לו, בצורה ובאופן שיקבע המנהל, ידיעות מלאות ונכונות בנוגע לעסקו.
(ב) סוכן נסיעות או סוכן תיירות שקיבל דרישה כאמור בסעיף קטן (א), חייב למלא אחריה.
- פרסום
מודעות
10. סוכן נסיעות או סוכן תיירות העומד לפרסם בחוץ לארץ מודעה או דברי דפוס אחרים הנוגעים לעסקו, חייב להמציאה למנהל לפני פרסומה.
- פסור
11. הוראות צו זה אינן חלות על אגודה העוסקת כסוכן נסיעות או כסוכן תיירות לחבריה בלבד ולא לשם הפקת רווחים.
- תחולה
12. צו זה בא להוסיף ולא לגרוע מכתחו של כל דין אחר.
- ביטול
13. צו ההגנה (סוכנויות נסיעות וסוכנויות תיירות) תשי"ג—1953 — בטל.
- השם
14. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (סוכנויות נסיעות וסוכנויות תיירות) תשי"ד—1954“.

י' באלול תשי"ד (8 בספטמבר 1954)

(חמ"ה/ממ/22)

א. ל ב נ ט ל
רשות מוסמכת
רשות מפקחת

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 580

בחוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, שהועברו אלי, ובחוקף שאר סמכויותי אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 54 מ-25 במרס 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1183 מ-2 באפריל 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של סמואל מוטניק מאוקמרגה (ווילקומיר) (מס' כידורי 58).

2. תחילתו של צו זה היא מיום י"א באלול תשי"ד (9 בספטמבר 1954).

י"א באלול תשי"ד (9 בספטמבר 1954)

(חמ"א/ס/1)

י. ד ג ו ן

הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 023, עמ' 70.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לאבן יהודה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית אבן יהודה חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 (ה) לחוק עזר לאבן יהודה (רשיונות לאופניים), תשי"ב—1952³, במקום 1.000 פרוטה יבוא "שתי לירות".
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאבן יהודה (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ד—1954".

י ה ו ד ה ב כ ר

ראש המועצה המקומית אבן יהודה

נתאשר.

כ"א באב תשי"ד (20 באוגוסט 1954)
(חמ 81007)

אני מסכים.

פרץ ברנשטיין

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר המסחר והתעשייה

שר הפנים

ממלא מקום שר התחבורה

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271; ס"ח 130, תשי"ג, עמ' 120.
³ ק"ח 280, תשי"ב, עמ' 1087.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית יצחק בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית בית יצחק חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"חוק עזר לבאר יעקב" — חוק עזר לבאר יעקב (סלילת רחובות), תשי"א—1951²;
"כביש", "מדרכה", "סלילת רחוב", "תשתית", "כיסוי", "הוצאות סלילה", "נכסים", "בעל נכסים", "המועצה", "ראש המועצה", "מהנדס" — כמשמעותם בחוק עזר לבאר יעקב ובלבד שבכל מקום שבו נאמר "באר יעקב" יראו כאילו נאמר "בית יצחק".

חולת הסעיפים
2 ו-3 לחוק עזר
לבאר יעקב

א1. הסעיפים 2 ו-3 לחוק עזר לבאר יעקב כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 ו-3 גם לחוק עזר זה.

סלילת כביש

4. (א) המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאושר על ידי המועצה. הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה:

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 154, תשי"א, עמ' 685.

- (1) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;
- (2) הנחת הכיסוי בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;
- (3) סלילת התשתית והכיסוי בחלק מרחבו המלא של הכביש;
- (4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי-רחבו המלא של הכביש.

(ב) נתקבלה החלטה במועצה בדבר סלילת כביש ברחוב, יודיע ראש המועצה בכתב על כל החלטה כזו לבעלי הנכסים שחובת השתתפות חלה עליהם כמצויין בסעיף 5.

5. (א) בסעיף זה —

- „שטח בנוי“ — שטח שהמועצה הכריזה עליו כעל שטח בנוי לצורך חוק עזר זה.
- (ב) נסלל כביש בשטח בנוי לפי חוק עזר זה — בעלי הנכסים שבאותו שטח בנוי ישתתפו בהוצאות סלילתו כדי 75%, וסכום ההשתתפות יחולק ביניהם ביחס לשטחי הבנין של בתי המגורים או של בתים המשמשים לעסקים או למחסני עסק או למשרדים.
- (ג) כל אחד מבעלי הנכסים ישלם למועצה את הסכום המגיע ממנו לפי סעיף זה מיד עם השלמת הסלילה; ואולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת כל-שלב, את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או בהוצאות השלבים שהושלמו לפניו בשיעור האמור.

5א. הסעיפים 6 עד 14 לחוק עזר לבאר יעקב כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 6 עד 14 גם לחוק עזר זה.

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית יצחק (סלילת רחובות)“, תשי״ד—1954“.

חיים כהן

ראש המועצה המקומית בית יצחק

נתאשר.

כ״ז באב תשי״ד (25 באוגוסט 1954)

(חמ 81847)

יוסף סרלין

שר הבריאות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגזר בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית גזר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לכרכור“ — חוק עזר לכרכור (פיקוח על כלבים), תשי״א—1951²;

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.
² ק״ת 170, תשי״א, עמ׳ 936.

„בעל כלב“, „לוחית-מספר“, „רשיון“, „המועצה“, „תחום המועצה“ — כמשמעותם בחוק עזר לכרכור ובלבד שבמקום בו נאמר „כרכור“ יראו כאילו נאמר „גזר“.

תחולת הסעיפים
2 עד 9 לחוק
עזר לכרכור

א1. הסעיפים 2 עד 9 לחוק עזר לכרכור כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 9 גם לחוק עזר זה.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגזר (פיקוח על כלבים)“, תשי״ד—1954.“

נ פ ת ל י א ו נ ג ר

ראש המועצה האזורית גזר

נתאשר.

ב' באלול תשי״ד (31 באוגוסט 1954)

(חמ 81687)

יוסף סרלין

שר הבריאות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגן רוה בדבר פיקוח על כלבים.

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית גן רוה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לכרכור“ — חוק עזר לכרכור (פיקוח על כלבים), תשי״א—1951;²

„בעל כלב“, „לוחית-מספר“, „רשיון“, „מועצה“, „תחום המועצה“ — כמשמעותם בחוק עזר לכרכור ובלבד שבכל מקום בו נאמר „כרכור“ יראו כאילו נאמר „גן רוה“.

תחולת הסעיפים
2 עד 9 לחוק
עזר לכרכור

א1. הסעיפים 2 עד 9 לחוק עזר לכרכור כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 9 גם לחוק עזר זה.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגן רוה (פיקוח על כלבים)“, תשי״ד—1954.“

בנימין דובדבני

ראש המועצה האזורית גן רוה

נתאשר.

י' באלול תשי״ד (8 בספטמבר 1954)

(חמ 81705)

יוסף סרלין

שר הבריאות

ממלא מקום שר הפנים

¹ ע״ר 1941, חו״ס 1 מ׳ 1154, עמ׳ 119.
² ק״ת 170, תשי״א, עמ׳ 936.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להרצליה בדבר רחצה על שפת הים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית הרצליה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„שפת הים“ — השטח הנמצא בתחום המועצה והמשתרע בין קו היבשה המרוחק מרצועת חוף הים 150 מטר הנמדדים מנקודת השפל של המים ובין הקו בים המרוחק מרצועת חוף הים 150 מטר הנמדדים כאמור;

„בגד רחצה“ — בגד רחצה שלם, או צירוף של בגדים שיש בהם כדי למנוע חשיפת גופו של המתרחץ בצורה בלתי צנועה;

„המועצה“ — המועצה המקומית הרצליה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה כמפקח על שפת הים או כעוזר למפקח;

„מפגע“ — כל דבר העלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחותו של אדם או כל דבר העלול להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו או להביא לידי הרגזה או לידי פגיעה לחוש הראיה, הריח או השמיעה;

„מציל“ — אדם שנתמנה על ידי ראש המועצה כמפקח על תחנת הצלה או כעוזר למפקח;

„ילד“ — ילד או ילדה בגיל פחות מתשע שנים;

„בעל חיים“ — לרבות בקר, כבשים, עזים, גמלים, פרדים, סוסים, חמורים, עופות בית, חתולים, קופים ולמעט כלבים;

„רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה²;

„עגלה“ — כל עגלה שאינה רכב, למעט עגלת ילדים;

„מקום ציבורי“ — לרבות מדרכה, בית קפה, מסעדה, אוטובוס ציבורי או כל מקום אחר שיש לקהל רשות כניסה חפשית אליו;

„התרחץ“ — הימצא אדם על שפת הים כשאינו לבוש בגדים רגילים.

2. (א) לא יתרחץ אדם בשפת הים אלא כשהוא לבוש בגד רחצה.

בגדי רחצה

(ב) לא יחלבש אדם ולא יתפשט על שפת הים אלא במקומות שיוחדו לכך על ידי המועצה או ברשותה.

3. (א) המועצה רשאית לקבוע על שפת הים:

מקומות מיועדים לרחצה

(1) מקומות שבהם הרחצה אסורה;

(2) מקומות רחצה לגברים לחוד ולנשים לחוד, או באופן אחר;

(3) מקומות רחצה מיוחדים לבתי ספר, לגני ילדים, למעונות ילדים או לבתי

תינוקות;

(4) מקומות רחצה מיוחדים לאנשים או לילדים החולים בשעלת;

(5) מקומות מיוחדים לקייטנות, למשחקים או לספורט;

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק סכ"ח, עמ' 1271.

(6) מקומות לעגינת סירות שיט או מפרשים ;

(7) מקומות מיוחדים לרחיצת בעלי חיים.

(ב) ראש המועצה יפרט במודעות לגבי כל מקום מיוחד, שנקבע על ידי המועצה על פי סעיף קטן (א), שעות הרחצה ותנאים מיוחדים אחרים.

(ג) לא ייכנס אדם לשטח שפת הים, לא יתרחץ ולא ישחק בו משחק הקשור בתנועות גוף, לא יעסוק שם בספורט פרט לריצה קלה, לא יעגון שם סירות שיט או מפרשים ולא ירחץ שם בעלי חיים שלא בהתאם להוראות הסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות דבר מן הדברים האסורים כאמור.

(ד) האיסור להיכנס כאמור לא יחול על מי שנכנס תוך מילוי תפקידו כמפקח או כמציל או בקשר עם תאונה או לשם הצלת נפשות.

4. לא ייכנס אדם בסירה למקום שיחדוהו כמקום רחצה, אלא לצורך הצלת נפשות.

5. לא יעמיד אדם על שפת הים כסא מרגוע, אוהל או סוכה אלא ברשות המפקח, אולם המועצה רשאית ליתן רשיון לאדם להעמיד כסאות מרגוע, מחסה או אוהל על שפת הים כדי להשכירם לקהל בתנאים, בזמנים ובתשלום שהמועצה תקבעם.

6. לא יעסוק אדם כרוכל על שפת הים אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה, ראש המועצה רשאי לתת היתר כאמור או לסרב לתתו, לבטלו לחלוטין או להפסיקו למשך תקופה מסויימת, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

7. (א) לא יקים אדם רעש במקום ציבורי על שפת הים בין בצעקות ובין בפעמון, בצלצולים או בכלי הרעשה אחר.

(ב) מי שילד או אדם נמצאים בפיקוחו, חייב למנעם מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

8. (א) לא יביא אדם לשפת הים — פרט למקום שנועד לכך על ידי המועצה — בעל חיים, רכב או עגלה, ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור, אולם מותר להוביל ביד אופניים ולהעמידם במקום שייקבע על ידי המפקח.

(ב) לא יביא אדם כלב לשפת הים, אלא כשהוא רתום לשרשרת וכשהמחסום נתון לפיו.

9. (א) לא יעשה אדם דבר שיש בו משום מפגע, ולא יתיר לאדם אחר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור.

(ב) לא יעשה אדם צרכיו על שפת הים אלא במקומות שיוחדו לכך על ידי המועצה או ברשותה.

10. (א) החליט המפקח כי יש לאסור את הרחצה או את השימוש בסירות, או שני הדברים כאחד, בשפת הים בכלל, או בחלק הימנה, מחמת מצב הים, יצווה להניף בו דגל שחור במקום בולט.

(ב) לא ימצא אדם בים ולא ישתמש בו בסירה ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור במקום ובזמן שמונף דגל לפי סעיף קטן (א).

11. (א) ראש המועצה רשאי להתקין תחנות הצלה, להחזיקן ולסגור אותן.

אסור לנשת
בסירה למקומות
הרחצה

העמדת כסאות
מרגוע, סוכות
ואהלים

רוכלות

מינעת רעש

בעלי חיים,
רכב וכלבים

מפגע

הצפת דגל שחור

תחנות הצלה

(ב) כל אדם חייב לציית לאות, להוראה או להתראה שניתנו על ידי מציל או מפקח לשם בטחוננו של אותו אדם או לשם בטחוננו של אדם או לילד המסורים לפיקוחו, או לבטחוננו של אדם אחר או ילד אחר.

(ג) לא ישתמש אדם, שאינו מציל או מפקח, בסירות, בחגורות הצלה, או בכל יתר המכשירים של תחנת הצלה, לא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור, ולא יתן כל אות הדומה לאותות הניתנים על ידי מציל, אלא בהסכמתו של מפקח או מציל.

12. (א) לא יעמיד אדם פנים, אם בצעקות או בהעויות, או באופן אחר, כנתון במצוקה, ולא יתנהג באופן העלול להמריץ אנשים אחרים לחשוב כי הוא נתון בסכנה וקורא לעזרה, אלא אם יש צורך בכך.

(ב) לא ישחה אדם ולא יצלול באופן העלול לסכן את חייו או לפגוע בגופו או לסכן את חייהם או לפגוע בגופם של אחרים.

13. לא ישתמש אדם על שפת הים בחומר העשוי ללכלך את מי הים או את שפת-הים, ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.

14. לא יגרום אדם נזק לרכוש המועצה ולא יקלקל ולא יסיר כל שלט או מודעה שנקבעו על שפת-הים על ידי ראש המועצה או על פי הוראותיו ולא יתיר לאדם או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.

15. (א) המפקח רשאי:

(1) להוציא משפת-הים כל אוהל, כסא מרגוע, מחסה, רכב, עגלה, כלי נגינה, מכשיר ספורט, סירה, מודעה, שלט או כל חפץ אחר, שהושמו או שמשתמשים בהם שלא בהתאם להוראות חוק עזר זה;

(2) להיכנס לכל מקום על שפת הים על מנת לגלות עבירה על הוראות חוק עזר זה;

(3) להרחיק משפת הים כל אדם הנגוע במחלה מדבקת;

(4) בכלל לעשות כל פעולה הנחוצה לשם הוצאה לפועל של הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) המפקח רשאי בהודעה בכתב לתת הוראות לאדם שעבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ולדרוש ממנו לבצע את כל העבודות הדרושות לשם החזרת המצב ליושנו כפי שהיה לפני שנעברה העבירה בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לציית להוראות ולבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור, חייב למלא אחריה.

17. לא מילא אדם אחרי דרישת המפקח לפי סעיף 16 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

18. בעד מתן היתרים, רשיונות ושירותים לפי חוק עזר זה ישולמו לקופת המועצה אגרות כמפורט בתוספת.

אסור לקרוא לעזרה שלא צורך או לסכן חיים

אסור להשתמש בחומר מזוהם

אסור לנרדם נזק

סמכויות המפקח

הורעות

סמכויות המועצה

אגרות

19. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי כתובת מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי כתובת מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

עונשיו

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 ל"י ואם עבר על הוראות סעיף 16 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 17 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס 2 ל"י לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין.

תחולה

21. האמור בחוק עזר זה אינו בא למעט מכוחו של כל דין אחר.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להרצליה (רחצה על שפת הים), תשי"ד—1954“.

תוספת

(סעיף 18)

ס"ו

1. אגרת רשיון שנתי להעמדת כסאות מרגוע למטרת השכרה —

3

לכל כסא

2. אגרת רשיון שנתי להעמדת מחסה למטרת השכרה —

12

לכל מחסה

3. אגרת רשיון שנתי להעמדת אוהל למטרת השכרה —

15

לכל אוהל

20

4. אגרת היתר שנתי לרוכל

ב. צ. מיכאלי

ראש המועצה המקומית הרצליה

נתאשר.

כ"א באב תשי"ד (20 באוגוסט 1954)

(חמ 821106)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחבל מעון בדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה

האזורית חבל מעון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לרעננה“ — חוק עזר לרעננה (שימור רחובות), תשי"ג—1953;²

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ק"ח 348, תשי"ג, עמ' 833.

„המועצה“, „ראש המועצה“, „מהנדס“, „רחוב“ — כמשמעותם בחוק עזר לרעננה, ובלבד שבמקום בו נאמר „רעננה“ יראו כאילו נאמר „חבל מעון“.

א. הסעיפים 2 עד 11 לחוק עזר לרעננה כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו הסעיפים 2 עד 11 גם לחוק עזר זה.

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחבל מעון (שימור רחובות)“, תשי״ד—1954“.

תחולת הסעיפים
2 עד 11 לחוק
עזר לרעננה

השם

מ ש ה ק ס ט ר ו

ראש המועצה האזורית חבל מעון

נתאשר.

ח' באלול תשי״ד (6 בספטמבר 1954)

יוסף סרלין

(חמ 82744)

שר הבריאות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחוף אשקלון בדבר רחצה על שפת הים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה

האזורית חוף אשקלון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„המועצה“ — המועצה האזורית חוף אשקלון;

„חוק עזר לעמק חפר“ — חוק עזר לעמק חפר (רחצה על שפת הים), תשי״ד—1954²;

„שפת הים“ — שטח שבתחום המועצה המשתרע בין קו היבשה המרוחק מרצועת חוף הים 25 מטר, הנמדדים מנקודת השפל של המים, ובין הקו בים המרוחק מרצועת חוף הים

500 מטר, הנמדדים כאמור;

„בגד רחצה“, „ראש המועצה“, „המפקח“, „מציל“, „ילד“, „בעל חיים“, „רכב“, „מקום ציבורי“, „התרחץ“ — כמשמעותם בחוק עזר לעמק חפר;

„עגלה“ — כל עגלה שאינה רכב, למעט עגלת ילדים.

א. הסעיפים 2 עד 4 לחוק עזר לעמק חפר כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 4 גם לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
2 עד 4 לחוק
עזר לעמק חפר

5. לא יעמיד אדם על שפת הים כסא מרגוע, אוהל או סוכה אלא ברשות המפקח; ואולם רשאית המועצה ליתן רשיון לאדם להעמיד כסאות מרגוע על שפת הים כדי להשכירם לקהל, בתנאים, בזמנים ובתשלום שהמועצה תקבעם.

העמדת כסאות
מרגוע, סוכות
ואוהלים

א. הסעיפים 6 עד 20 לחוק עזר לעמק חפר כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 6 עד 20 גם לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
6 עד 20 לחוק
עזר לעמק חפר

21. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף אשקלון (רחצה על שפת הים)“, תשי״ד—1954“.

השם

אברהם בר מנחם

ראש המועצה האזורית חוף אשקלון

נתאשר.

כ״א באב תשי״ד (20 באוגוסט 1954)

ישראל רוקח

(חמ 82716)

שר הפנים

¹ ע״ר 1941, חו״ס 1 מס׳ 1154, עמ׳ 110.
² ק״ח 471, תשי״ד, עמ׳ 1289.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לחוף אשקלון בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית חוף אשקלון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים“ — אופניים או תלת אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה“ — המועצה האזורית חוף אשקלון;

„ראש המועצה“, לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה,

כולן או מקצתן;

„תושב“ — אדם שמקום מגוריו באזור שיפוטה של המועצה;

„בוחן“ — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים באזור שיפוטה של המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה נראית לעין לוחית-מספר, שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי הרשות המקומית האחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס 20 ל"י.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניים יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד ה-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של לירה אחת, אולם אם הרשיון ניתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית-מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, והוא יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.

ביטול

5. חוק עזר לחוף אשקלון (רשיונות לאופניים), תשי"ב—1952³ — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף אשקלון (רשיונות לאופניים), תשי"ד—1954“.

אברהם בר מנחם

ראש המועצה האזורית חוף אשקלון

נתאשר.

ב' באלול תשי"ד (31 באוגוסט 1954)

(חמ 82714)

אני מסכים.

יוסף סרלין

יוסף ספיר

שר הבריאות

שר התחבורה

ממלא מקום שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² חו"א א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.
³ ס"ח 267, השי"ב, עמ' 842.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למוכרת בתיה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה המקומית מזכרת בתיה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„חוק עזר ליהוד“ — חוק עזר ליהוד (מס עסקים מקומי), תשי״א—1951;³
„המועצה“, „עסק“, „עוסק“, „מס“, „ראש המועצה“ — כמשמעותם בחוק עזר ליהוד, ובלבד שבמקום בו נאמר „יהוד“ יראו כאילו נאמר „מזכרת בתיה“.
2. (א) העוסק בתקופה שבין כ״ז באדר ב' תשי״ד (1 באפריל 1954) לבין ח' בניסן תשט״ו (31 במרס 1955) או בחלק של התקופה האמורה ישלם למועצה מס בשיעור שנקבע בתוספת; התחיל לעסוק אחרי ג' בתשרי תשט״ו (30 בספטמבר 1954) או חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני ו' בכסלו תשט״ו (1 בדצמבר 1954), ישלם מחצית המס כאמור.
(ב) העוסק כאמור באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
(ג) העוסק כאמור בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק כאמור באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.
3. (א) המס ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום).
(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי יום הפרסום, ישלם את מחצית המס תוך שלושים יום מיום שבו התחיל לעסוק.
- 3א. הסעיפים 4 עד 6 לחוק עזר ליהוד כנוסחם, ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 4 עד 6 גם לחוק עזר זה.
7. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום כ״ז באדר ב' תשי״ד (1 באפריל 1954) עד יום ח' בניסן תשט״ו (31 במרס 1955).
8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למוכרת בתיה (מס עסקים מקומי), תשי״ד—1954“.

הגדרות

תחילת המס

תשלום המס

תחילת הסעיפים
4 עד 6 לחוק
עזר ליהוד

תחולה

השם

¹ ע״ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² ע״ר 1945, תוס' 1 מס' 1426, עמ' 115.

³ ק״ח 177, תשי״א, עמ' 1101.

תוספת

שיעורי המס לשנה

ס"ל	תיאור המלאכה או העסק	ס"ל	תיאור המלאכה או העסק
27	300 — 201	12	אגודה שיתופית לאשראי
38	400 — 301		אוטו משא —
50	401 ומעלה	25	עד 2 טון
	חנות מספוא שמספר לקוחותיה —	30	למעלה מ־2 טון
		8	אטליו
28	עד 100		בית מלאכה —
60	101 ומעלה	12	שאינו מעסיק פועלים
22	טרקטור	30	המעסיק פועלים
30	מלון ומסעדה	50	הספקת דלק
10	מספרה	25	הספקת לחם
6	קיוסק	150	חברת חשמל
15	קפה ומסעדה	150	חברת מים
10	רוכל		חנות מכולת שמספר לקוחותיה —
200	שירות אוטובוסים	12	עד 100
30	חנות ריכוז חלב	19	200 — 101

משה לויין

ראש המועצה המקומית מזכרת בתיה

נתאשר.

ט"ז באב תשי"ד (15 באוגוסט 1954)

(חמ 83904)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר למזכרת בתיה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית מזכרת בתיה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים“ — אופניים או תלת-אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה“ — המועצה המקומית מזכרת בתיה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב“ — אדם שמקום מגוריו באזור שיפוטה של המועצה;

„בוחר“ — בוחר שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים באזור שיפוטה של המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² חוקי א"י, כרך כ', פרק קכ"ה, עמ' 1271.

בצורה נראית לעין לוחית-מספר, שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי הרשות המקומית האחרת.

(ב) העובר על סעיף קטן (א), דינו — קנס 5 ל"י.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש, והם מצויידיים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד ה-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של 2 ל"י, אולם אם הרשיון יינתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, והוא יחליף כל לוחית-מספר מוטושטת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למוכרת בתיה (רשיונות לאופניים), תשי"ד — 1954“.

משה לוי

ראש המועצה המקומית מזכרת בתיה

נחאשר.

ב' באב תשי"ד (1 באוגוסט 1954)

(חמ 83006)

אני מסכים.

פרץ ברנשטיין

שר המסחר והתעשייה

ממלא מקום שר התחבורה

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעספיא בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה המקומית עספיא חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לעספיא (מס עסקים מקומי), תשי"ג—1952³ (להלן — חוק העזר המקורי), תבוא תוספת זו:

החלפת התוספת

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 302, תשי"ג, עמ' 66.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בל"י	תיאור המלאכה או העסק	המס בל"י	תיאור המלאכה או העסק
15	101 עד 300	15	אפיית לחם
20	301 ומעלה	15	בית בד
20	טחנת קמח	10	בית קפה
15	השכרת טרקטור		גידול בקר — לכל ראש בקר שגילו משנה אחת ומעלה
25	הובלת גוסעים במוניות — לכל מונית	1	גידול טבק — לכל ק"ג הנחלה לייבוש
20	הובלת משאות במכוניות משא — לכל מכונית	0.050	גידול עוזים — לכל ראש צאן שגילו משנה אחת ומעלה
5	נגרות	0.250	גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה
5	נפחות		גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה
5	סנדלרות	2	גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה
5	פחחות		גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה
10	קצבות		גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה
50	מחצבה	5	גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה
100	שירות אוטובוסים	10	גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חודשים ומעלה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום כ"ו באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954) עד יום ח' בניסן תשט"ו (31 במרס 1955).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר המקורי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1954/55 והוא ישולם תוך חודש ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם, כל סכום ששולם על פי חוק העזר המקורי, בעד שנת 1954/55 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעספיא (מס עסקים מקומי) (תיקון) תשי"ד—1954".

לביב אבו רוקן
ראש המועצה המקומית עספיא

נתאשר.
ט"ז באב תשי"ד (15 באוגוסט 1954)
(חמ 84623)

ישראל רוקן
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

(סעיף 6א)

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת המועצה המקומית בית דגן בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה שהמועצה המקומית בית דגן החליטה שקנס פיגורים בשיעור של עשרים למאה יווסף על כל סכום של —

(1) ארנונה שהוטל על ידי המועצה המקומית בית דגן ולא שולם תוך ששה

חדשים מהיום שבו חל תשלומה, לפי הוראות פקודת המועצות המקומיות, 1941.

ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(2) מס עסקים מקומי שהוטל על ידי המועצה המקומית בית דגן ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות חוק עזר לבית דגן (מס עסקים מקומי), תשי"ד—1954.²

ר בר

ראש המועצה המקומית בית דגן

נתאשר.

ח' באלול תשי"ד (6 בספטמבר 1954)

יוסף סרלין

שר הבריאות

ממלא מקום שר הפנים

¹ ק"ח 432, תשי"ד, עמ' 528.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

(סעיף 6א)

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת המועצה האזורית גן רוה בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה, כי המועצה האזורית גן רוה החליטה שקנס פיגורים בשיעור של עשרים למאה ייוסף על כל סכום של —

(1) ארנונה שהוטל על ידי המועצה האזורית גן רוה ולא שולם תוך ששה

חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות פקודת המועצות המקומיות, 1941;

(2) מס עסקים מקומי שהוטל על ידי המועצה האזורית גן רוה ולא שולם תוך

ששה חדשים מיום שבו חל תשלומו לפי הוראות חוק עזר לגן רוה (מס עסקים

מקומי), תשי"ג—1953.²

בנימין דובדבני

ראש המועצה האזורית גן רוה

נתאשר.

ב' באלול תשי"ד (31 באוגוסט 1954)

יוסף סרלין

(חמ 81704)

שר הבריאות

ממלא מקום שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 307, תשי"ג, עמ' 151.

תיקון טעות

בקובץ התקנות 466, תשי"ד, עמ' 1187, בחוק עזר ליהוד (מניעת רעש), תשי"ד — 1954, במקום „בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור" יבוא „בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית יהוד חוק עזר זה:”.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).